

on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis seadusega ette nähtud üheksakuulise tähtaja jooksul pädevale äriregistrit pidavale kohtule majandusaasta aruande koostamata ja avalikustamata jätmise korral,

- andmata võimalust avalikustamise kohustuse ja võimalike takistuste kohta seisukoha võtmiseks, eelkõige eelnevalt kontrollimata, kas majandusaasta aruanne on äriühingu peakorteri asukoha järgse äriregistri pidajale üldse juba esitatud, ning
- saatmata äriühingule või seda esindavatele organitele eelnevalt individuaalset nõudekirja avalikustamise kohustuse täitmiseks,

näeb ette, et äriregistrit pidav kohus määrab äriühingule ja igale äriühingut esindavale organile viivitamatult karistuseks vähemalt 700 euro suuruse rahatrahvi, eeldades, et äriühing ja selle organid on jätnud majandusaasta aruande süüliselt avalikustamata, kui äriühing ja selle organid ei tõenda vastupidist; ning näeb ette, et iga järgneva kahe kuu eest, mil kõnealust kohustust ei täideta, määrab äriregistrit pidav kohus asjaomasele äriühingule ja igale äriühingut esindavale organile uuesti viivitamatult vähemalt 700 euro suuruse rahatrahvi, eeldades, et äriühing ja selle organid on jätnud majandusaasta aruande süüliselt avalikustamata, kui äriühing ja selle organid ei tõenda vastupidist

- (¹) 9. märtsi 1968. aasta esimene nõukogu direktiiv tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks EMÜ asutamislepingu artikli 58 teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad, et muuta sellised tagatised ühenduse kõigis osades võrdväärseteks (EÜT L 65, lk 8; ELT eriväljaanne 17/01, lk 3).
- (²) 25. juuli 1978. aasta neljas nõukogu direktiiv, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid (EÜT L 222, lk 11; ELT eriväljaanne 17/01, lk 21).
- (³) 13. juuni 1983. aasta seitsmes nõukogu direktiiv, mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb konsolideeritud aastaaruandeid (EÜT L 193, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 58).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Baden-Württemberg (Saksamaa) 16. augustil 2011 — Katja Ettwein versus Finanzamt Konstanz

(Kohtuasi C-425/11)

(2011/C 331/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Katja Ettwein

Vastustaja: Finanzamt Konstanz

Eelotsuse küsimus

Kas ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahel 21. juunil 1999 allkirjastatud isikute vaba liikumist käsitlevat lepingut (¹) (*Bundesgesetzblatt II 2001*, lk 810 jj), mille Bundestag võttis 2. septembril 2001 vastu seadusena (*Bundesgesetzblatt II 2001*, lk 810) ja mis jõustus 1. juunil 2002, eelkõige selle artikleid 1, 2, 11, 16 ja 21 ning I lisa artikleid 9, 13 ja 15 tuleb tõlgendada nii, et võttes arvesse *splitting*-menetlust, ei luba need keelduda võimaldamast ühist maksustamist sellistele Šveitsis elavatele abikaasadele, kelle kogu maksustatav tulu kuulub maksustamisele Saksamaa Liitvabariigi?

- (¹) Ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahel sõlmitud isikute vaba liikumist käsitlev leping — Lõppakt — Ühisdeklaratsioonid — Teade Šveitsi Konföderatsiooniga sõlmitud seitsme lepingu jõustumise kohta, mis on sõlmitud järgmistes valdkondades: isikute vaba liikumine, lennuliiklus, kaupade ja reisijate raudtee- ja maanteevedu, riigihanked, teadus- ja tehniline koostöö, vastavushindamise vastastikune tunnustamine ja põllumajandustoodetega kauplemine (EÜT L 114, lk 6).

Gosselin Group NV, endise nimega Gosselin World Wide Moving NV 18. augustil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 16. juuni 2011. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-208/08 ja T-209/08: Gosselin Group NV ja Stichting Administratiekantoor Portielje versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-429/11 P)

(2011/C 331/13)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellant: Gosselin Group NV, endise nimega Gosselin World Wide Moving NV, (esindajad: advokaadid F. Wijckmans ja H. Burez)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon ja Stichting Administratiekantoor Portielje

Apellandi nõuded

- i) tühistada kohtuotsus (¹) osas, milles Üldkohus leidis, et vaidlustatud tehingud piiravad oma olemuselt konkurentsi, ilma et konkurentsipiiravat toimet peaks tõendama, ja tühistada otsus (²) (mida on muudetud ja kuivõrd see kehtib apellandi osas), kuna selles ei ole tõendatud selle tegevuse konkurentsioiguslikku toimet, mida apellandile omistatakse;

- alternatiivselt, i) tühistada kohtuotsus osas, milles komisjon võib Üldkohtu arvates tugineda erandkorras suunistes kaubandusmõju mõiste kohta ⁽³⁾ punktis 53 teise alternatiivina ette nähtud eeldusele, ilma turgu nende suuniste punkti 55 tähenduses sõnaselgelt piiritlemata, ja ii) tühistada otsus (mida on muudetud ja kuivõrd see kehtib apellandi osas), kuna komisjon ei ole selles nõuetekohaselt tõendanud, et tegevus avaldab tuntavat mõju riikidevahelisele kaubandusele;
- alternatiivselt, i) tühistada kohtuotsus osas, milles komisjon ei pidanud Üldkohtu arvates arvestama ei rikkumise raskuse ega kergendavate asjaolude puhul seda, et apellant ei osalenud kirjalikes hindade kindlaksmääramises ega kokkulepetes, ja ii) tühistada otsus (mida on muudetud ja kuivõrd see kehtib apellandi osas) samadel põhjendustel;
- alternatiivselt, i) tühistada kohtuotsus osas, milles selles võeti muu hulgas 15 %-lisele alampiirile tuginedes arvesse 17 % asjakohalisest käibest, ilma et arvesse oleks võetud kõiki 30 olulist asjaolu, ja ii) tühistada otsus (mida on muudetud ja kuivõrd see kehtib apellandi osas) samadel põhjendustel;
- alternatiivselt, i) tühistada kohtuotsus osas, milles selles leitakse, et apellandi osalus perioodil 31. jaanuarist 1992 kuni 30. oktoobrini 1993 ei ole aegunud, ii) tühistada otsus (mida on muudetud ja kuivõrd see kehtib apellandi osas), kuivõrd selles määratakse apellandile tema osaluse alusel 31. jaanuarist 1992 kuni 30. oktoobrini 1993 arvatud trahv, ning iii) vähendada vastavalt trahvisummat;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja kohtukulud kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel.
- trahvi määramise raames, hinnates seda, kas esinevad kergendavad asjaolud, rikkunud vastutuse individuaalse iseloomu põhimõtet ning reeglit, mille kohaselt peab komisjon järgima enda suuniseid;
- trahvi põhisumma kindlaksmääramisel rikkunud põhjendamise kohustust, vastutuse individuaalse iseloomu põhimõtet ning reeglit, mille kohaselt peab komisjon järgima enda suuniseid. Esimeses osas väidetakse, et Üldkohus leidis ebaõigesti, et komisjon võib tugineda trahvide suuniste ⁽⁴⁾ punktile 23. Teises osas heidetakse ette, et Üldkohus rikkus menetlusõiguse normi, lähtudes käibest arvatud 15 %-lisest miinimummäärast, mis olevat põhimõtteliselt madalaim lähtepunkt raske konkurentsipiirangu korral trahvi arvutamisel. Kolmandas osas leitakse, et Üldkohus asus õigusvastaselt seisukohale, et 17 % on sama palju või peaaegu sama palju kui 15 % ning järeldas sellest, et kõiki olulisi asjaolusid ei pea arvesse võtma;
- rikkus määruse nr 1/2003 ⁽⁵⁾ artiklit 25, kui otsustas, et Gosselin Group NV osalus vaidlusaluses tegevuses ajavahehikul 31. novembrist 1992 kuni 30. oktoobrini 1993 ei ole aegunud.

⁽¹⁾ Üldkohtu (kaheksas koda) 16. juuni 2011. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-208/08 ja T-209/08: Gosselin Group NV ja Stichting Administratiekantoor vs. Euroopa Komisjon (edaspidi „kohtuotsus“).

⁽²⁾ Komisjoni 11. märtsi 2008. aasta otsus C(2008) 926 lõplik [EÜ] artiklis 81 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (Juhtum COMP/38.543 — Rahvusvahelised kolimisteenused) (edaspidi „otsus“).

⁽³⁾ Suuniseid EÜ asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud kaubandusmõju mõiste kohta (ELT 2004, C 101, lk 81).

⁽⁴⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta.

⁽⁵⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

Väited ja peamised argumendid

Gosselin Group NV tugineb oma taotlustes liidu õiguse rikkumisele Üldkohtu poolt, kuivõrd Üldkohus kvalifitseeris kindlaks tehtud asjaolud (fiktiivsed pakkumused ja komisjonitasud) õigusvastaselt hinnakokkulepeteks ning turu jagamiseks; vähemalt on kohtuotsus selles osas puudulikult põhjendatud.

Alternatiivselt väidab Gosselin Group NV, et Üldkohus on

- hinnates, kas vaidlusaluse tegevusega on avaldatud tuntavat mõju riikidevahelisele kaubandusele, rikkunud reeglit, mille kohaselt peab komisjon järgima enda suuniseid;

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Alba — Secția comercială și de contencios administrativ (Rumeenia) 22. augustil 2011 — Corpul Național al Polițiștilor — Biroul Executiv Central — IPJ Alba versus Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) ja Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

(Kohtuasi C-434/11)

(2011/C 331/14)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Alba